

Sąd (...) zarówno w postępowaniu zmierzającym do wydania postanowienia o wykonalności wyroku Sądu polubownego (art. 711 § 3 k.p.c.), jak i w postępowaniu o nadanie temu wyrokowi klauzuli wykonalności (art. 781 § 4 k.p.c.) nie jest uprawniony do oceny, czy roszczenie istnieje. Stąd np. kwestia przedawnienia mogłaby być wzięta pod uwagę dopiero w razie istnienia prawomocnego wyroku uwzględniającego stosowne powództwo przeciwegzekucyjne (art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c.).

**Postanowienie Sądu Najwyższego
z dnia 5 września 1967 r.
I CZ 20/67**

Skład orzekający:

SSN J. Ignatowicz (przewodniczący)

SSN Z. Masłowski

SSN R. Czarnecki (sprawozdawca)

Sąd Najwyższy w sprawie z wniosku Stefana L. przeciwko Irenie T. o nadanie wyrokowi sądu polubownego klauzuli wykonalności, na skutek zażalenia obu stron na postanowienie Sądu Wojewódzkiego dla m. st. Warszawy z dnia 6 maja 1965 r., uzupełnione postanowieniem z dnia 27 października 1966 r., zmienił zaskarżone postanowienie w ten sposób, że wyrok Sądu polubownego w Warszawie z dnia 31 stycznia 1948 r. ulega wykonaniu w pkt I zasądzającym od Bolesława T. na rzecz Stefana L. kwotę 408 700 zł w dawnej walucie z 12% odsetkami od dnia 1 lutego 1948 r., przeliczoną na kwotę 12 261 zł ze wspomnianymi odsetkami, i we wskazanym zakresie nadał temu wyrokowi klauzulę wykonalności przeciwko Irenie T.; oddalił zażalenie Ireny T.

Uzasadnienie

W pkt I swego wyroku z dnia 31 stycznia 1948 r. Sąd polubowny zasądził na rzecz Stefana L. od Bolesława T. sumę 408 700 zł w dawnej walucie z odsetkami.

Skarga Bolesława T. o uchylenie we wspomnianej części wyroku Sądu polubownego nie została uwzględniona, a sądy – Okręgowy i Apelacyjny – przyznały Stefanowi L. od Bolesława T. zwrot kosztów procesu w kwotach 11 200 zł i 6 780 zł w dawnej walucie.

Sąd Wojewódzki, rozpoznając sprawę po raz drugi w zakresie przeliczenia kwot 408.700 zł, 11 200 zł i 6 780 zł w dawnej walucie na walutę obowiązującą, w zakresie wydania postanowienia co do wykonalności pkt I wyroku sądu polubownego i nadania mu klauzuli wykonalności – postanowieniem z dnia 6 maja 1965 r. przeliczył zwrot kosztów procesu na walutę obowiązującą i zasądził na rzecz żony zmarłego Bolesława T., Ireny T., od Stefana L. zwrot kosztów postępowania zażaleniowego, a w uzasadnieniu tego postanowienia podniósł, że wydanie Stefanowi L. tytułu wykonawczego z wyroku Sądu polubownego może nastąpić dopiero wtedy, gdy Stefan L. złoży wniosek o nadanie klauzuli wykonalności temu wyrokowi.

Postanowienie to zaskarżył Stefan L., a w części dotyczącej zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego – także Irena T.

Sąd Najwyższy, zwracając akta Sądowi Wojewódzkiemu, podniósł, że już w dniu 5 grudnia 1963 r. Stefan L. złożył stosowny wniosek i dlatego zlecił Sądowi Wojewódzkiemu potraktowanie zażalenia Stefana L. jako wniosku o uzupełnienie postanowienia z dnia 6 maja 1965 r.

Sąd Wojewódzki odmówił nadania klauzuli wykonalności pkt I wyroku Sądu polubownego na tej podstawie, że Stefan L. nie wykazał, żeby wobec śmierci Bolesława T. po powstaniu tytułu obowiązek przeszedł na jego żonę, Irenę T.

Postanowienie w części uzupełniającej zaskarżył Stefan L.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W toku postępowania zażaleniowego Stefan L. przedstawił odpis postanowienia stwierdzającego, że Irena T. (obecnie B.) dziedziczy całość spadku po Bolesławie T. Tym samym nastąpiło wykazanie przejścia obowiązku ze spadkodawcy Bolesława T. na Irenę T.-B., a to pozwalałoby na nadanie klauzuli wykonalności przeciwko Irenie T.-B. (art. 779 § 2 w związku z art. 799 k.p.c.).

Jednakże skoro w sprawie chodzi o wyrok Sądu polubownego, to nadanie klauzuli wykonalności temu wyrokowi musi być poprzedzone wydaniem postanowienia o jego wykonalności (art. 711 § 3 k.p.c.).

W sprawie pkt I wyroku Sądu polubownego nie uchybia swą treścią praworządności lub zasadom współżycia społecznego (art. 711 § 3 k.p.c.). Brak więc podstaw do odmowy wydania wspomnianego postanowienia.

Sąd zaś zarówno w postępowaniu zmierzającym do wydania postanowienia o wykonalności wyroku Sądu polubownego (art. 711 § 3 k.p.c.), jak i w postępowaniu o nadanie temu wyrokowi klauzuli wykonalności (art. 781 § 4 k.p.c.) nie jest uprawniony do oceny, czy roszczenie istnieje. Stąd np. kwestia przedawnienia mogłaby być wzięta pod uwagę dopiero w razie istnienia prawomocnego wyroku uwzględniającego stosowne powództwo przeciwegzekucyjne (art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c.).

Z wyżej przedstawionych przyczyn orzeczono zatem jak w sentencji, a samo techniczne nadanie klauzuli wykonalności należy już do Sądu Wojewódzkiego.

Źródło: OSNC 1968, nr 2, poz. 31